

در وصف دوست

از ارکان مهم نشریه رازی است. دکتر مجتبی سرکندی اگرچه موهای سیاهش مثل همه ما در گذر زمان به سفیدی گراییده و چهره‌اش را جذاب کرده، ولی از تلاش مفیدش در جهت پیشبرد نشریه کم نکرده و یار دوست داشتنی و تکیه گاه رازی بوده و هست.

مجتبای عزیز این روزها در سوگ از دست دادن پدر بزرگوارش است. پدری که از خوبان بوده و از نظر همه کسانی که از نزدیک می‌شناختندش فردی دوست داشتنی بوده است.

از درگاه خداوند متعال شادی روح آن بزرگوار را خواستاریم و بهشت برین را برایش آرزو می‌کنیم. برای مجتبای عزیز نیز آرزوی سلامتی و طول عمر با عزت از قادر متعال مستلث نموده، موفقیت بیش از پیش برای او و خانواده گرامیش آرزو داریم. «سر دبیر»

از زمانی که برای اولین بار در تحریریه مجله رازی او را دیدم تا امروز پای ثابت این نشریه بوده است. چه آن زمان که دانشجوی داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران بود و از اعضای رسمی هیئت تحریریه بوده تا الان که سالیان سال است قائم مقام مدیر مسؤول نشریه است، آنی از تلاش در جهت ارتقای نشریه کوتاهی نکرده و کم نگذاشته است.

از جمله کسانی است که اگرچه گاهی به دلیل شلوغی کار از کوره در می‌رود، ولی نمی‌توان دوستش نداشت. معمولاً هر مسؤولیتی به عهده‌اش گذاشته می‌شود، چه در نشریه و چه در طول سالیانی که از مدیران موفق دارویی بوده و افتخار همکاری اش را داشته ام، کوتاهی نکرده و با روی باز پذیرفته است.

هم در نوشتن مطالب علمی و چه در نگارش مطالب اجتماعی قلم خوبی دارد و در واقع، امروز